SHANTI - april 2018 nummer 4, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING
Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en
algemene broederschap door vergelijkende
studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent. Email: marcel.eeckman@telenet.be

KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
- **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
- **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren.**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht.
Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing
maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Meer info op **www.theosofiegent.be en https://www.ts-belgium.be/nl/**

Maandagen	april 2018
02/04	**Paasmaandag** GEEN SAMENKOMST
09/04	Evolutie. Deel 2.
16/04	Lezing: Onderzoek naar bewijzen van Reïncarnatie. Videovoorstelling.
23/04	Boekbespreking: 'Het Goddelijk Plan'. Barborka deel 1

In dit nummer

De bloesem en de slang – J. Algeo 2
Spirituele evolutie – W. van Vledder 9

De bloesem en de slang

De weg van gele baksteen en het klaprozenveld

John Algeo

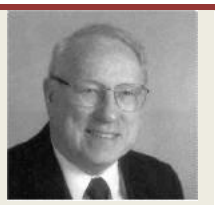

John Algeo diende negen jaar als president van de Theosophical Society in Amerika en was internationaal vicepresident van de Theosophical Society. Hij is auteur van 'Reïncarnatie in kaart gebracht' en is redacteur van 'The Letters of H.P. Blavatsky 1861-1879'. Hij schrijft voor veel theosofische tijdschriften.

Op hun reis over de weg van gele baksteen door het land van OZ naar de Smaragden Stad kwamen Dorothy en haar kameraden langs een klaprozenveld, waarvan de bedwelmende geur de reizigers van vlees en bloed, Dorothy, Toto en de Laffe Leeuw in een diepe trance bracht, waardoor hun verdere vooruitgang belemmerd werd. Alleen door de intelligentie van de Vogelverschrikker en de toewijding van de Blikken Man vonden ze een manier om hogere machten in te roepen om hen uit het veld te krijgen en terug op de weg naar het hart van OZ.

Het is heel waarschijnlijk dat Frank Baum, de theosofische auteur van De Geweldige Tovenaar van OZ, bekend was met het spirituele gidsje van mevrouw Blavatsky, De Stem van de Stilte, dat pas elf jaar eerder was uitgegeven dan zijn bekende kinderboek.

L. Frank Baum

Net als De Tovenaar van OZ beschrijft 'De Stem van de Stilte' een queeste, waarin de pelgrim door drie hallen, Onwetendheid, Lering en Wijsheid, moet gaan.

In de tweede hal vindt de pelgrim de ziel, 'de bloesems van het leven', maar onder elke bloem ligt een opgerolde slang. In een voetnoot bij die passage identificeert H.P. Blavatsky de tweede hal als het astraal gebied, de psychische wereld van bovenzinnelijke waarneming en van bedrieglijke taferelen, de wereld van de mediums. Het is de grote 'astrale slang' van Eliphas Levi. Nooit werd een bloesem, in die gebieden geplukt, hier op de aarde gebracht zonder om de stengel gekronkelde slang. Het is de wereld van de grote illusie. (Blz.74).

De Stem van de Stilte werd geschreven voor hen, aan wie de gevaren van de lagere Siddhi's (psychische vermogens) vreemd zijn. Die vermogens worden gesymboliseerd door de bloem met een slang om de steel gekronkeld of door een veld klaprozen, waarvan de geur ons denkvermogen overweldigt en ons in een narcotische roes dompelt.

Het gevaar van de lagere Iddhi is dat hun aantrekkelijkheid ons kan weglokken van onze pelgrimstocht en ons kan doen bezighouden met spiritueel irrelevante verschijnselen en met verleidingen die ons ego bevredigen.

Het gevaar van de lagere Siddhi's is dat hun aantrekkelijkheid ons kan weglokken van onze pelgrimstocht.

Vanaf aloude tijden tot in onze eigen tijd zijn wij gewaarschuwd tegen de lagere Siddhi's of psychische vermogens.

De 5de -eeuwse neoplatonische filosoof Proclos (412-485) zei over deze lagere vermogens, 'de goden vermanen ons geen blik op hen te werpen voordat wij omringd zijn door de 'hogere' vermogens die tot geboorte gebracht zijn door de mysterieriten.' Ook de Chaldeeuwse orakels adviseren iets dergelijks: *'Gij moet ze niet aanschouwen voordat het lichaam vervolmaakt is; want zij fascineren altijd al de ziel van de mensen en trekken ze weg van de mysteries.'*

G.R.S. Mead, een theosofische autoriteit op het gebied van deze aloude schrijvers, voegt hieraan toe:

'Van de lagere visioenen dient men zich af te wenden opdat de hogere theofanie, of manifestaties van de goden, gezien kunnen worden.' (Chaldeeuwse Orakels 2:66).

Dichter bij onze eigen tijd waarschuwen de gegeven instructies aan de 14-jarige J. Krishnamurti (1895-1986) en uitgegeven als 'Aan de Voeten van de Meester' ook voor dit gevaar:

Verlang niet naar psychische vermogens; zij zullen komen wanneer de meesterweet dat het goed voor je is om ze te bezitten. Ze vroegtijdig te forceren brengt vaak moeilijkheden met zich mee; dikwijls wordt de bezitter ervan misleid door bedrieglijke natuurgeesten, of hij wordt hoogmoedig en denkt dat hij geen vergissingen kan begaan; en in ieder geval zou de tijd en de inspanning die het kost om ze te verkrijgen ook gebruikt kunnen worden om voor anderen te werken. Zij zullen komen in de loop van de ontwikkeling, zij moeten komen. En als de Meester ziet dat het nuttig voor jou zou zijn om ze eerder te krijgen, zal hij je vertellen hoe je ze veilig kunt ontplooien. Tot op dat ogenblik ben je beter af zonder hen. (Blz. 53).

Het derde doeleinde van de Theosofische Vereniging is het onderzoeken van de onverklaarde wetten in de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.' Sommige mensen zien die latente vermogens als uitsluitend of hoofdzakelijk de lagere Siddhi's, die helderziendheid, voorkennis, telepathie en dergelijke omvatten. Die zijn inderdaad vormen van latente vermogens, maar het onpartijdig onderzoeken ervan, in een wetenschappelijke geest, is niet hetzelfde als het trachten ze in onszelf te ontwikkelen.

Het proberen om zulke latente vermogens in onszelf of in iemand anders te activeren kan zelfs storend werken bij een behoorlijk, wat wil zeggen competent, betrouwbaar en onpartijdig onderzoek daarnaar. Bovendien zijn er andere, hogere soorten Siddhi's, die spirituele en goddelijke krachten zijn. De spiritueel ingewijde beschikt over beide en gebruikt ze alleen voor het welzijn van de mensheid en nooit voor zichzelf.

Het proberen om zulke latente vermogens in onszelf of in iemand anders te activeren kan zelfs storend werken bij een behoorlijk, wat wil zeggen competent, betrouwbaar en onpartijdig onderzoek daarnaar. Bovendien zijn er andere, hogere soorten Siddhi's, die spirituele krachten zijn, zoals inzicht, wijsheid, mededogen, harmonie enzovoort, die de meest rigoureuze zelfontwikkeling vereisen om ze van latente aanwezigheid tot activiteit te brengen. De lagere Siddhi's zijn reëel en normaal (zij het niet in ons stadium van evolutie), maar ze zijn ook gevaarlijk.

Alles wat bestaat is goed en heilig als het juist gebruikt wordt op de juiste tijd. Zoals Prediker zegt:

'Er is voor alles een tijd, en voor alles een doel onder de hemelen'.

Er komt een tijd voor het ontwikkelen van de lagere Siddhi's, maar dit is de tijd voor het cultiveren van Wijsheid en Liefde, Creativiteit en Vrede. Dat zijn onverklaarde wetten van de natuur en latente vermogens die onze onderzoekingen waard zijn, hier en nu.

Het onderzoeken van onverklaarde natuurwetten en latente menselijke vermogens is een doelstelling geweest, zij het niet de belangrijkste, van de Theosofische Vereniging vanaf de vroegste tijd. Het initiatief om de Society te stichten kwam door een lezing in 1875, van een ingenieur-architect, George H. Felt, op een van de soirées in de woning van mevrouw Blavatsky over 'De verloren maatverhouding van de oude Egyptenaren'.

Zijn voordracht ging over de geometrische symboliek op de muur van een Egyptische tempel, maar Felt beweerde ook ontdekt te hebben hoe Egyptische priesters geesten van de elementen aanriepen en bevelen gaven.

Die bewering en de belofte van Felt om dat te demonstreren, wekte de belangstelling van anderen op die bijeenkomst en leidde tot een voorstel om een vereniging te stichten met als doel zulke zaken te onderzoeken, alsook meer in het algemeen het onderzoeken van wetenschap en religie.

Ofschoon het initiatief voor het stichten van de Society werd ingegeven door belangstelling voor

verschijnselen, waren de doelstellingen, zoals uiteengezet in de statuten van 1875, kennis van de wetten die het universum besturen te verzamelen en te verspreiden. In 1878 werden die doelstellingen verder gewijzigd zoals het studeren met als doel de latente vermogens in de mensheid te ontwikkelen en eindigde met uiteindelijk en voornamelijk hulp bij het instellen van een broederschap der mensheid van ieder ras.

Sinds die tijd was het duidelijk dat broederschap de centrale en voornaamste doelstelling van de Society was. Tegen 1886 was de nadruk op verschijnselen afgenomen en onderzoek te beperken van alle leden van de Society tot slechts enkelen. De derde doelstelling waarmee een deel van de leden van de Society zich bezighoudt is het onderzoeken van onverklaarde natuurwetten en de psychische vermogens van de mens.

Tegen 1888 werd de derde doelstelling geassocieerd met een bepaald besloten afdeling van de Society onder leiding van de Corresponderend Secretaris [HPB]. Rond 1896 kreeg de derde doelstelling de vorm die zij nu nog heeft in de wereldwijde Society:

'Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren'.

Er komt een tijd voor het ontwikkelen van de lagere Siddhi's, maar dit is nu de tijd voor het cultiveren van Wijsheid en Liefde, Creativiteit en Vrede.

De innerlijke stichters van de Society waren op dit punt altijd duidelijk. In een van zijn vroegste brieven aan A.P. Sinnett (brief nr. 5) schreef de leraar, bekend als Koot Hoomi: De term 'Universele Broederschap' is geen holle frase. De massa van de mensheid heeft een opperste claim op ons. Het is de enige vaste fundering voor universele moraliteit en het is de aspiratie van de ware adept. Later schreef hij: (brief nr.12)

De Leiders willen dat er een 'Broederschap der Mensheid', een echte universele broederschap wordt opgestart; een instituut dat zichzelf bekend maakt over de gehele wereld en dat de aandacht trekt van de hoogst (ontwikkelde) mensen. Met nadruk wilden zij geen 'School voor tovenarij' (brief no.11) en in het algemeen verwierpen zij het belang en de waarde van alle psychische verschijnselen.

Waarom, vraagt men wel eens, werd dan de aandacht van de Society verschoven van een focus op het paranormale naar een focus op broederschap en cultureel begrip? Dat is echter een onjuiste formulering.

Met het oog op Koot Hoomi's vroege en sterke nadruk op broederschap en intercultureel begrip als de doelstellingen van de Society, doen we er beter aan te vragen waarom er bij de stichting van de Society, überhaupt nadruk gelegd werd op verschijnselen. Het antwoord op die vraag is tamelijk duidelijk.

Het onderzoek naar onverklaarde wetten en latente menselijke vermogens heeft dus altijd deel uitgemaakt van de roeping van de Society, al was het niet de basale reden voor de oprichting ervan.

De innerlijke stichters wilden dat er een vereniging gevormd werd voor de doelen die Koot Hoomi uiteenzette in zijn brief aan A.P. Sinnett. Koot Hoomi en zijn collega's waren echter niet degenen die de Society formeerden; gewone mensen die hun eigen prioriteiten hadden, waren de eerste leden, en zij kwamen bijeen om hun persoonlijke belangen te bevredigen.

De laat negentiende eeuw was een tijd van intens conflict tussen religie en wetenschap. In 1873, slechts twee jaar voor de oprichting van de Society, had een hoogleraar aan de universiteit van New York, John William Draper, het boek History of the Conflict between Religion and Science (Geschiedenis van het conflict tussen religie en wetenschap) uitgegeven. Dit boek wordt heden ten dage nog steeds gelezen.

19de –eeuwse wetenschap was materialistisch op een agressieve manier, in tegenstelling tot een intellectueel nietig gemaakt christendom dat weigerde feiten over de geschiedenis en de natuur van de wereld te accepteren. Aldus bood dit

conflict mensen in de westerse wereld de keus tussen goddeloos materialisme en vrome onwetendheid.

Als gevolg daarvan keken vele mensen uit naar iets anders, een derde manier die spirituele en niet materiële waarden zou bevestigen en toch redelijk zou zijn en wetenschappelijk gefundeerd. HPB dacht na over dat verlangen in een brief die zij schreef aan haar zuster Vera omstreeks de tijd dat de Theosophical Society werd opgericht (Letters of H.P. Blavatsky, p.20): De mensheid heeft haar geloof verloren en haar hogere idealen; materialisme en pseudowetenschap hebben ze om zeep geholpen. De kinderen van deze eeuw hebben geen geloof meer; zij verlangen bewijzen, bewijzen op wetenschappelijke grondslag – en die krijgen ze. Theosofie, de bron van alle menselijke religies, zal hen die geven.

Ten tijde van de stichting van de Society waren spiritualisme en belangstelling voor psychische zaken de uitdrukking van de zoektocht die veel mensen begonnen naar een logische verklaring van de wereld in niet-materiële termen. Zo'n verklaring, van zowel het normale als het ogenschijnlijk paranormale, zou de theosofie volgens HPB verschaffen. Als gevolg daarvan trok de Society mensen aan die verlangden naar zo'n verklaring en ook mensen die belangstelling hadden voor het uit de eerste hand waarnemen van verschijnselen die de wetenschap niet kon verklaren en die de conventionele religie bedreigend vond.

Aldus betrok de Society bij haar doelstellingen het onderzoek naar zulke zaken, en HPB vertoonde een aantal frappante verschijnselen om de mogelijkheid van dingen in de hemel en op aarde te demonstreren, waarvan men in de filosofie of in de wetenschap nooit gedroomd had.

***

Het onderzoek naar onverklaarde wetten en latente menselijke vermogens heeft dus altijd deel uitgemaakt van de roeping van de Society, al was het niet de basale reden voor de oprichting ervan. Zulk onderzoek is meer een manier om bepaalde waarheden te demonstreren dan een uiteindelijk doel voor het bestaan van de Society.

Een aantal prominente leden van de Society hebben echter wel een paar machten die latent zijn in ons allemaal geactiveerd, vooral die van helderziendheid, wat het vermogen behelst bepaalde aspecten van de realiteit te zien die onzichtbaar zijn voor de meeste mensen.

De realiteit omvat meer dan wie dan ook van ons kan overzien. Er bestaan kleuren buiten het bereik van het licht dat zichtbaar is voor onze ogen – infrarood en ultraviolet. Er zijn geluiden die vallen buiten het bereik dat onze oren kunnen horen – het diepe rommelen dat voorafgaat aan een aardbeving, wat dieren wel horen en wat hen doet vluchten, of hoge fluittonen die honden kunnen horen en waarop ze reageren. Precies zo zijn er smaken, geuren en gewaarwordingen die onze zintuigen niet kunnen opvangen.

Bovendien zijn er potentiële stimuli die onze zintuigen helemaal niet kunnen waarnemen zoals de röntgenstralen, radiogolven, bètagolven enz.

Wij hebben machines uitgevonden die gevoelig zijn voor zulke stimuli en die ze kunnen vertalen in signalen die wij wel kunnen opvangen, maar wij ervaren die stimuli niet rechtstreeks. Zo geloven veel theosofen ook in het bestaan van supra fysieke stimuli waarop fysieke machines niet kunnen reageren, maar die een paar mensen kunnen ontdekken door middel van de eigenschap die wij helderziendheid noemen.

Betrekkelijk betrouwbare helderziendheid is een zeldzaam verschijnsel en volledig betrouwbare helderziendheid bestaat niet.

De Society heeft nooit veel leden gehad die dit talent bezaten of deze eigenschap ontwikkelden.

HPB had het, zoals zij zelf beschrijft in een aantal brieven aan haar verwanten. Zij had ook het vermogen voorwerpen te materialiseren en een verscheidenheid aan andere verschijnselen teweeg te brengen.

Maar zij kwam in moeilijkheden door dat vermogen te gebruiken om de nieuwsgierigheid van mensen te bevredigen.

Haar motieven waren juist het aantrekkelijk maken van de filosofische waarheden achter de verschijnselen, maar de meeste mensen die ze zagen wilden alleen maar meer wonderen zien en geen filosofie.

C.W. Leadbeater was ook helderziend, zoals misschien het duidelijkst wordt aangetoond door zijn erkenning dat een jonge puber, vies en onverzorgd, van wie zijn onderwijzer geoordeeld had dat hij achterlijk was, bestemd was om een groot leraar en spreker te worden: J. Krishnamurti.

Toch beging ook Leadbeater vergissingen, bijvoorbeeld bij zijn helderziende observaties van het verleden, waarop zijn secretaris C. Jinarajadasa hem attendeerde.

In de ijlere dimensies moet wat de waarnemer ervaart wel beïnvloed worden door de eigen achtergrond, verwachtingen en aannames van de waarnemer, precies zoals in de fysieke wereld, maar in een veel sterkere mate in die ijlere werelden.

Dora Kunz, een presidente van de Amerikaanse afdeling, was helderziend, vooral op bepaalde manieren. Zij had een merkwaardig vermogen om naar iemands gezondheidsaura te kijken en fysieke ziektes te onderkennen uit abnormaliteiten in die aura, wat bevestigd werd door medisch onderzoek.

Uit dat vermogen ontwikkelde zij een aanvullende diagnostische en genezende techniek genaamd Therapeutic Touch (therapeutische aanraking), die nu veelvuldig door verpleegkundigen gebruikt wordt. Velen kunnenpersoonlijk getuigen van de effectiviteit hiervan. Maar zij nam ook andersoortige beslissingen, op ontoereikende gronden, ondanks haar talenten.

Geoffrey Hodson had helderziende vermogens; hij beschreef vooral zijn waarnemingen van engelachtige of deva gestalten, alsook de vormen die door muziek geproduceerd werden op de innerlijke dimensies van de realiteit. Hodson werd ook eens getoetst op zijn vermogen om waarnemingen te doen van twee alternatieve elektronenpaden die willekeurig werden afgevuurd langs elk van de twee paden.

Niet alleen was zijn waarneming van de paden die door de elektronen gevolgd werden juist, op een niveau dat hoger was dan puur toeval, maar hij kon ook zeggen wanneer de machine die de elektronen uitzond het niet deed en geen elektronen produceerde, ook al was degene die de machine bediende daar op dat moment niet van op de hoogte. Toch was hij niet altijd betrouwbaar en werd hij misleid door de frauduleuze Cottingsley elfenfoto's, net als Sir Arthur Conan Doyle.

De eerste van de vijf foto's, gemaakt door Elsie Wrightin 1917. Francis Griffiths met de vermeende feeën.

Geen enkel helderziend vermogen is altijd accuraat en betrouwbaar, zelfs niet dat van echte helderzienden.

Waarom zou dat zo zijn? Het is een duidelijk feit dat verscheidene mensen die dezelfde gebeurtenis zien, op verschillende manieren waarnemen. De gezworen getuigenverklaringen voor het hof door ooggetuigen zijn soms strijdig met elkaar: een demonstratie van de onbetrouwbaarheid van onze fysieke observaties wordt soms gegeven in psychologiecolleges. De docent zorgt ervoor dat de les onderbroken wordt door iemand die de collegezaal binnenkomt, iets volkomen bizars doet en dan direct weer naar buiten gaat.

Vervolgens vraagt de docent de leerlingen een verslag te schrijven van wat zij zojuist gezien hebben: hoe zag de persoon eruit, wat werd er gedaan, wat was het schijnbare doel van de handeling? De resulterende verslagen variëren in belangrijke mate over de meest basale informatie: mensen zien dezelfde gebeurtenis niet op dezelfde manier.

Als onze fysieke waarnemingen al onbetrouwbaar zijn, daar ze beïnvloed worden door vele factoren, inclusief onze verwachtingen, hoeveel te meer zal dat het geval zijn bij waarnemingen in super fysieke dimensies? Natuurkundigen melden ons nu dat de handeling van observeren het waargenomen verandert. Dit is een effect dat wij nauwelijks merken op het niveau waarop we leven,

maar dat merkbaar is in de subatomaire wereld. In de ijlere dimensies van de realiteit – zoals de emotionele en de mentale zijn de waarnemer en het waargenomen een, op een manier die veel meer waard is dan in de fysieke dimensie.

Bijgevolg moet, in die ijlere dimensies, wat de waarnemer ervaart wel beïnvloed worden door de eigen achtergrond, verwachtingen en aannames van de waarnemer, precies zoals in de fysieke wereld, maar in een veel sterkere mate in die ijlere werelden. Bovendien, als vaardige en geroutineerde helderzienden fouten kunnen maken, wat dan te denken van minder vaardige en amateuristische helderzienden?

Het is ook opmerkelijk dat de beroemde helderzienden weinig zeiden over hoe zij hun eigen talenten op dit gebied geleidelijk ontwikkelden of over het proces waardoor zij ze eerder gebruiken.

Er is waarschijnlijk een goede reden voor hun terughoudendheid. Wat geschikt is voor de ene, die op velerlei manieren uitzonderlijk is, is misschien niet aan te raden voor de rest van ons. Mensen op ons niveau van evolutie zouden geen psychische ontwikkelingen moeten forceren. Er zijn ongetwijfeld redenen waarom een paar mensen die vermogens van nature bezaten of die konden ontwikkelen, maar het is voor de meeste mensen niet aan te raden lichtvaardig met psychische zaken om te gaan. Ons wordt verteld dat HPB gescheiden moest worden van een bepaald aspect van haar karakter (wat dat ook moge betekenen) om geleidelijk haar latente vermogens op dat gebied te ontwikkelen.

C.W. Leadbeater kreeg specifieke instructies, zegt hij, van zijn Meester, duidelijk voor specifieke doeleinden. Het schijnt dat Dora Kunz geboren werd met psychische vermogens hetgeen op zich niet ongebruikelijk is, daar veel jonge kinderen hiervan enige sporen vertonen, ofschoon dit gewoonlijk geleidelijk verdwijnt. De vermogens van Geoffrey Hodson, net als die van Leadbeater, schijnen ook ontwikkeld te zijn door speciaal onderricht.

Natuurlijk zijn er veel mensen die zeggen dat ze op de een of andere manier helderziend zijn, maar slechts weinigen, als ze er al zijn, hebben de resultaten gedemonstreerd zoals de vier die hierboven genoemd zijn. Sommige zelfuitgeroepen helderzienden zijn oplichters: zo simpel ligt het. Sommigen zijn misschien zelf wel misleid.

Sommigen hebben ongetwijfeld een zeker helderziend vermogen dat niet goed ontwikkeld of onder controle is. Het inschatten van helderziendheid is geen gemakkelijke zaak. Het grote probleem is dat van de constante herhaalbaarheid.

Helderzienden worden beïnvloed door hun omgeving, dus het is moeilijk betrouwbare wetenschappelijke toetsen op hen toe te passen waarschijnlijk onmogelijk in de strikte zin. Men kan niet vertrouwen op wat niet op een betrouwbare manier getoetst kan worden.

* * *

Sommige geleerde wetenschappers hebben getracht buitengewone waarnemingen en andere psychische vermogens te onderzoeken. Twee mensen die op dit gebied het meest rigoureuze werk gedaan hebben zijn Ian Stevenson, die herinneringen aan voorbije incarnaties onderzocht heeft, en Rupert Sheldrake, die cognitie buiten de beperkingen van bekende fysieke kanalen heeft onderzocht. Maar helaas neigt de wetenschappelijke gemeenschap er als geheel toe hun werk te negeren, zonder twijfel omdat hun bevindingen in strijd zijn met het dominante paradigma van wetenschappelijk denken.

De latente vermogens in ons zijn niet beperkt tot helderziendheid en andere psychische vermogens.

De derde doelstelling, voor zover deze betrekking heeft op zaken als helderziendheid, was nooit bedoeld voor alle leden van de Society. Maar de latente vermogens in ons zijn niet beperkt tot helderziendheid en andere psychische vermogens.

Meditatie, wat de Society ons leert en wat vele leden beoefenen, boort andersoortige latente vermogens aan. Wij hebben inderdaad latente spirituele vermogens waarvan de ontwikkeling en

toepassing meer kan doen om het leven van het individu en van de maatschappij te verbeteren dan welke psychische expansie ook. Het is geen angst die ons ervan weerhoudt het paranormale op een eensgezinde en wetenschappelijke manier te onderzoeken. Het is een oordeel over wat mogelijk is, aan te raden en winstgevend op manieren die ertoe doen. Het juiste onderzoek van psychische vermogens vereist de opleiding, ervaring en toewijding van wetenschappers zoals Ian Stevenson en Rupert Sheldrake.

De rest van ons kan zulke zaken echter op een anekdotische manier onderzoeken. Wij kunnen verslagen verzamelen van gebeurtenissen die niet gemakkelijk verklaard kunnen worden door een materialistische kijk op de wereld, en wij kunnen ze bekijken in het licht van de theosofische traditie. De intense en doelgerichte onderzoekingen van zulke verslagen vraagt om iemand met de juiste opleiding en de vastbeslotenheid om die toe te passen (zoals Stevenson en Sheldrake) en zulke mensen kunnen niet zomaar gematerialiseerd worden. Zij zijn een zeldzame soort.

Wat wij allemaal kunnen doen is ons bewust te zijn van mogelijkheden die het normale op ons niveau overstijgen en deze op te schrijven voor hen die de speciale bekwaamheden bezitten die nodig zijn voor hun rigoureuze onderzoek. Een ander soort onderzoek van onverklaarde wetten en latente vermogens vereist echter geen andere competentie dan die wij allemaal in onszelf kunnen ontwikkelen. Dat is namelijk een bewustzijn van wie wij zijn, waar wij zijn en waarom wij hier zijn. De techniek voor zulk onderzoek is ook geen mysterie. Zij bestaat uit studie, meditatie en dienstverlening.

Studie over wat de grote wijzen uit het verleden dachten en over hoe onze tijdgenoten reageerden op die wijze denkbeelden zal ons helpen aan een kaart of een blauwdruk voor onze eigen zelfontwikkeling. Mediteren over de grote waarheden uit het verleden en over onze eigen innerlijke realiteit zal ons deze studie eigen maken en ons niet alleen intellectueel goed geïnformeerd, maar ook innerlijk wijs maken.

Dienstverlening is het onvermijdelijke resultaat van innerlijke wijsheid: zij die wijs zijn, manifesteren hun wijsheid door andere wezens behulpzaam te zijn. Paradoxaal genoeg is het dienen van anderen de enige manier tot een volledige realisatie van wat wij bestudeerd en waarover we gemediteerd hebben.

De belangrijkste van alle onverklaarde wetten is die welke verband legt tussen ons en alle andere levende wezens. De grootste van alle latente vermogens is het vermogen om de wet van onderlinge relaties in het dagelijks leven toe te passen. Dat vermogen is wijsheid, mededogen, vrede en spirituele kracht. Dat is waar de derde doelstelling eigenlijk over gaat.

Uit: Theosofia 2010. Vertaling AMI.

De Theosofie is de oeverloze wereldzee van universele waarheid, liefde en wijsheid, die haar schittering op aarde weerkaatst; terwijl de Theosofische Vereniging slechts een zichtbare waterbel op die weerkaatsing is.

Theosofie is de Goddelijke natuur, zichtbaar en onzichtbaar, en haar Vereniging de menselijke natuur, die tracht naar haar Goddelijke Vader op te stijgen.

Uit: Diamanten van H.P. Blavatsky

Spirituele evolutie – Het Goddelijk Plan.

Wim van Vledder

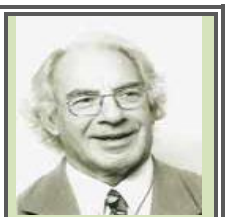

Dit artikel is een bewerkte versie van een weergave van een lezing die prof. dr. W.H. van Vledder gaf op 18 april 2010 voor de Spirituele Sociëteit Zeeland. De Sociëteit stelde dit artikel ter beschikking voor publicatie in Theosofia. Wim van Vledder was voorzitter van de Theosofische Vereniging in Nederland van1988 tot 1992. Hij bekleedde als bijzonder hoogleraar de leerstoel 'Metafysica in de geest van de theosofie' van 1979 tot 2000. Hij was als bisschop Regionaris van de Nederlandse Kerkprovincie van de Vrij-Katholieke Kerk LCC. Zowel in Nederland als in het buitenland heeft hij veel lezingen verzorgd over uiteenlopende spirituele onderwerpen en hij schreef artikelen onder andere over theosofie, esoterie, religie, tijdloze wijsbegeerte, yoga, gnosis en moderne natuurwetenschappen. Zijn belangstelling ging met name uit naar het formuleren van een tijdloze, universele en alomvattende wijsbegeerte die de grondslag vormt van alle grote godsdiensten. In dat kader verschenen twee boeken van zijn hand: Het mysterie van het Zelf: Upanishads en Mens, schakel tussen hemel en aarde. Hij heeft op 8 oktober 2010 dit aardse leven losgelaten.

De studie van de Upanishaden is voor mij een grote inspiratie geweest. Het juist uitspreken van het woord Upanishadis overigens zo moeilijk, dat ik dat nooit leer. Toen ik in India was en het probeerde, resulteerde mijn uitspraak telkens in een lachbui van de toehoorder. Het woord Upanishad betekent: 'Ga zitten en luister'; het gevolg van het luisteren moet geestelijke groei zijn.

Zelf werken aan spirituele groei.

Ik wil het met u hebben over het komen tot het inzicht dat we zelf moeten werken aan onze eigen spirituele groei, aan het ontdekken van de onvoorstelbare spirituele mogelijkheden die ieder mens heeft. Zelf ons hele levenspatroon moeten veranderen, omdat wij nu weten dat wij het zelf zijn die de wereld kunnen verbeteren. Wij kunnen leren en ervaren dat er een spirituele kracht en energie is die al het bestaande doordringt en tot eenheid maakt.

Het in onszelf zoeken naar en bewust worden van die grootse energie en liefde die wij goddelijk Leven noemen, dat is de taak die wij ons als mens zouden moeten stellen. Dat is best moeilijk, je vergeet het vaak weer. En toch moet je ervan overtuigd zijn dat je in jezelf die mogelijkheden hebt en dat het je verstand te boven gaat.

Het aldoordringend Ene-Zijn

Laten we eerst gaan kijken naar het 'nu' en dan naar 'evolutie en groei'. Als u gelooft in een 'begin', dan blijkt tijdens de studie dat wij eigenlijk niet kunnen spreken van een begin, want 'begin' en 'tijd' zijn een illusie, die bestaan in wezen niet! De grote wijsgeer Sankaracharya heeft al eeuwen geleden gezegd dat alles wat wij denken te kennen 'illusie' is en weinig te maken heeft met Werkelijkheid.

Ik ben dankbaar dat deze wereld een wereld van illusie is. Je ziet zoveel ellende om je heen; het heeft allemaal niets te maken met de spirituele Werkelijkheid.

Die Werkelijkheid moeten we in onszelf zoeken, bij het Absolute. Je komt dan bij de Bron. Zo gauw je daarover gaat denken en het wilt begrijpen, dan lukt je dat niet. De allerhoogste Werkelijkheid gaat het menselijk denkvermogen verre en verre te boven.

Je kunt wel innerlijk weten. Daar kun je een beroep op doen. Je gaat het voelen, terwijl je niet weet waarom. Je denkt niet meer volgens de regels van het menselijk denkvermogen.

In het Absolute bestaan geen tijd en ruimte, geen oorzaak en gevolg. Het Absolute is alles. Maar als je daar 'god' tegen zegt, moet je oppassen, want dan komen alle religies aan met hun eigen 'God'. Er zijn zoveel benamingen voor, bijvoorbeeld de

Allerhoogste, de Ene, Bewustzijn of het Ene Bewustzijn enz. Er is 'iets'.

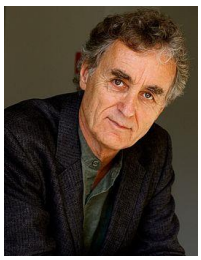
Fritjof Capra

De natuurwetenschapper Fritjoff Capra zegt: Het 'zelf' met een kleine letter, dat zijn wij; maar met hoofdletters, dan spreken we over de Werkelijkheid: 'DAT' of 'HET'. Spreken we daarover dan komen we bij de Werkelijkheid die de Upanishads hebben getracht onder woorden te brengen.

'Ken Hem als het opperst Zelf, ken Hem als de Heer der Zon, Verheven boven dag en nacht, boven licht en duisternis, Hoog boven Zijn en Niet-Zijn staat Hij die het Absolute is, Eén onveranderlijk is Hij, de Bron van het goddelijk Licht.' (Svetâshvatara Upanishad IV-18)

Licht, licht, licht, alleen maar licht. Boven alle aardse problemen staat licht, zon. Wat doe je ermee? Wij zouden de stoffelijke zon kunnen zien als het voertuig voor de dynamische en leven gevende Kracht, waardoor de Logos zich manifesteert en met zijn stralen energie en leven geeft aan al wat is, aan alle planeten die hun vaste baan beschrijven. Dat woord Logos is iets bijzonders. De Logos is het goddelijk Leven dat alles doet bestaan.

Kijk even naar jezelf, waar besta je uit? Dat is Logos, licht, het Absolute. En toch, daar zitten jullie nu, gewoon op stoelen. Echt, ik meen het. Vorm, materie is verstoffelijkte geest en niet anders dan dat. Materie is energie.

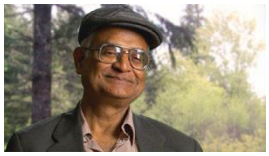

'Gestolde energie' zegt de fysicus Goswami. Kijk opnieuw naar jezelf: je bent goddelijke energie. Iets daarvan heb ik ooit ervaren. Ik zat in India, in een klein hutje met zo'n twintig man, bloedheet. Daar waren een vader en een zoon. Die vader die met zijn zoon aan het praten was zei op een gegeven ogenblik tegen zijn zoon:

'*Vergeet het niet, dat aldoordringend Ene-Zijn, dat is de grondslag van het bestaan, dat is de Werkelijkheid, dat is Atman, dat ben jij.*'

Als jullie straks naar huis gaan, wees je er dan bewust van en zeg dan tegen jezelf, 'Dat aldoordringend Ene-Zijn, dat is de Werkelijkheid, dat ben ik.'

Dat geeft wel verantwoordelijkheid, dat Ene-Zijn dat jij bent, besef dat wel. Want, je buurman of buurvrouw is dat ook. Daar dien je dus respect voor te hebben. Dat al doordringende Ene- Zijn is hij/zij ook. Al zijn het misschien mensen die we niet zo leuk vinden.

Voor de fysicus Goswami is 'Bewustzijn' de goddelijke levenskracht, de Logos. Bewustzijn is God Zelve, die zich openbaart als universum.

Als je begint hierover te lezen, vind je het wellicht boeiend, grappig. Ook mijn studenten[1] in Leiden vonden het interessant om de Upanishaden te lezen.

Ze vroegen daarna of er nog iets anders was, want ze hadden de Upanishads al gelezen. Ik vroeg dan of ze het nu echt begrepen hadden. Ik zei dan: 'Weet je, je bent het zelf. Best lastig, je bent God in openbaring'. Zelfs mijn kat is dat, al heb ik het nooit tegen hem gezegd. Weet u, alles valt daaronder, dieren, planten. Alles is God in openbaring. Hebt u daar al eens over nagedacht? Bijvoorbeeld als het gaat over dierproeven? Dat is echt niet leuk, kuikentjes op de lopende band die levend worden vermalen voor veevoeder.

Misschien veroorzaak ik nu onrust. In de bijbel, Mattheus 5 vers 48 staat: *Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader die in de hemel is, volmaakt is.*

Maar lezen wij dat als een werkelijkheid die te realiseren is? Of lezen wij er min of meer gedachteloos overheen, zonder te beseffen hoe letterlijk deze woorden bedoeld zijn? 'Weest dan volmaakt'.

Best lastig. Mensen reageren ook weleens met te zeggen: 'Dat ga ik in mijn volgend leven wel doen'. Dat kan natuurlijk, maar als je dat zegt, dan zit je teveel gebonden in het denken. We zijn versluierd door het denken en dan kom je op je eigen barrière van je denkvermogen terecht.

Een fase hoger dan het rationeel denken kom je op het niveau van intuïtief weten. Einstein zegt over

het rationeel denken: Alle wetenschap, afgemeten tegen de Werkelijkheid, is primitief en kinderlijk. Maar, dat denken heb je toch wel nodig in het stoffelijk bestaan. Dat denkvermogen, daarmee zijn we 'opgezadeld' omdat we het nodig hebben om te bestaan.

Goddelijk bewustzijn woont in de mens, goddelijk Leven doordringt en bezielt al wat bestaat, maar versluierd door het denken lijken wij niet in staat ons los te maken van de wereld van die tijdelijkheid en veelheid waarin de mens geen rust vindt. In onze onwetendheid veroorzaken wij de ellende die de werelden van mensen en dieren teistert, schijnbaar niet in staat om diep in ons eigen hart de grootse en machtige Eenheid te vinden die als onderliggende werkelijkheid alle vormen van leven verbindt.

Duizenden jaren geleden werd die Wijsheid al aan de mensheid verkondigd. Sinds het bestaan van de mensheid werd hem die Waarheid geleerd, maar nog steeds moeten wij leren die sluier af te werpen, onze schakel met het ene Bewustzijn glanzend en zuiver te houden, de poorten naar de Werkelijkheid te openen en zo het pad te vinden dat leidt tot dieper inzicht, los van het versluierde denken.

Een verhaal:

Een boer leefde in alle stilte en rust, ploegde en bewerkte zijn land. Totdat hij ervan beschuldigd werd dat hij een meisje zwanger had gemaakt: 'Jij bent de vader. Dat dit meisje uit het dorp in verwachting is, heb jij gedaan'. De boer zei: 'Oh'. De boer aanvaardde het en beschermde de moeder en voedde het kind op. Op een gegeven moment bekende de moeder dat het kind niet van hem was maar van de slager op de hoek. De boer zei: 'Oh', en hij ging onaangedaan verder met het ploegen en zaaien en oogsten van zijn land. Onaangedaan, en toch verder met de innerlijke kracht om tegen iedere beschuldiging te zeggen: 'Oh'.

Een prachtige tekst 'De Scheppingshymne' uit de Rig Veda zegt het volgende:

De Scheppingshymne

Duisternis was gehuld in diepe duisternis
Het Zijn verborgen in tijdloze rust
Scheppende, vurige Kracht ontstond uit Zichzelf
De kiem van het Zijn kwam voort uit eigen Kracht.
Wie weet vanwaar de grote schepping is gekomen?
Wie weet of het Al ontstaan is door Zijn Wil?
Wie is de Allerhoogste uit Wie het Al ontstond?
Hij alleen weet het, of misschien Hij ook niet?

De scheppingshymne vertelt over een wonder, het begin dat nooit begonnen is. Dat is een mysterie waar nog geen mens de oplossing voor heeft gevonden. We weten nog steeds niet wat de Bron is. Als we allemaal nu eens geen eigen theorieën zouden hebben die nergens toe leiden, dan zijn we al een stuk verder.

In de Upanishaden lees je: *Toen al wat bestaat nog niet bestond, was dit alles ongemanifesteerd Brahma. Daaruit kwam het gemanifesteerde voort. Dat Brahma schiep Zichzelf uit Zichzelf. Daarom wordt het genoemd de Schepper van Zichzelf, de oorzaak loze Oorzaak*. (Taittirîya Upanishad II.7.1)

Zo vind je telkens in de Upanishaden het ongemanifesteerd 'Brahma'. Voor een westerling is het moeilijk om dit woord correct uit te spreken. Ik heb iemand gekend die daar zoveel energie in legde dat zelfs de ramen ervan sidderden! Dat is Brahma!
In de Upanishads staat bijvoorbeeld ook: *Zoals de stralen van de zon de werelden verlichten, zo zendt Hij Licht en leven uit en doet het Al bestaan, die God verlicht het hart en straalt in ieder wezen, Hij is de glorievolle God, de Heer van al wat is.* (Mundaka Upanishad V.4)

Hij leidt ons vanuit de aardse duisternis naar de werelden van Licht. Prachtig, het stralend Zelf, het goddelijk licht, woont in de mens. Volgens de Upanishaden is de gehele schepping in Maya's kleed gehuld. Dat wordt doorgaans fout uitgelegd als versluiering. Maar Maya is ook de *scheppende kracht*. Datgene wat nodig is om dat wat bestaat te doen bestaan. Zonder Maya, de scheppende kracht, was er niets.

De schepping ontstaat uit de oerkracht waar we niets van weten en die openbaart zich dankzij dualiteit. Het goddelijke Zelf, dat ben je zelf. Lees

daar niet overheen. Het goddelijk Zelf zegt: *Laat ik het vele worden, laat ik geboren worden.* Waarom de schepping tot stand kwam, dat is een vraag waarop wij geen antwoord kunnen geven.

De Al-Ene schept uit eigen kracht. Dikwijls worden ook wij tot handelen gedreven zonder te weten waarom. In je leven ga je graven naar redenen waarom je iets doet. Waarom je hoger en hoger wilt.

Een voorbeeld: We hebben een zwerfkat in ons huis opgenomen, zelfs nadat ik verschillende malen gezegd had: 'Ik wil nooit meer een kat. Veel te lastig als je weg moet enzovoort.' Op een gegeven moment, terwijl ik buiten op een bankje zat, legde een zwerfkat zijn kopje tegen me aan en weg waren mijn bezwaren. We hadden hem zelfs al naar het asiel gebracht en toen gingen we hem weer terughalen. Waarom doe je zoiets? Ja, er is een reden, iets in ons dat ons voortdrijft. Is dat soms het allerbeste in ons? Geld bijvoorbeeld is geen reden. Belangrijk zijn is iets afschuwelijks.

Je Zelf zijn, met een hoofdletter, dat is een reden!

We gaan nu weer even terug naar dat 'hutje' in India. 'Dat al doordringende Ene-Zijn, Dat is de grondslag van het bestaan. Dat is de Werkelijkheid, dat ben jij!' Je moet echt weten dat jij het goddelijke bewustzijn bent. Dat voel je misschien niet elke dag, maar je bent het wel.

Luister naar wat de Heer in de Bhagavad Gita tegen Arjuna zegt:

Maar wat nut u kennis van al deze details? Dit ganse universum doordrongen hebbend met een deel van Mijzelf blijf Ik onveranderd die Ik ben. Een deel van mijzelf.

Is er dan meer? Het universum: er komt geen eind aan; tijd en ruimte bestaan niet, zijn fictief en tegelijk oneindig! Ga onveranderd door, net als die boer in mijn verhaal. Dat zou je in je eigen leven goed moeten bedenken. Ik blijf mezelf, onveranderd die ik ben. Je bent 'gestolde' energie, MATERIE is ENERGIE in een bepaalde vorm. Daardoor kun je zeggen dat de allerhoogste leeft in jou!

In het evangelie van Thomas (log 77) staat te lezen:

Kloof een stuk hout en Ik ben daar. Het onvergankelijk leven is in alles: *Til een steen op en gij zult Mij daar vinden.* Waar je bent, wat je ook doet, daar is God.

Kwantumfysica

En toen kwam de moderne fysica. Kwantumfysica is een van de nieuwere gebieden in de wetenschap die schijnbaar onverklaarbare zaken kunnen verklaren. In de kwantumfysica zijn veel zaken die het begrip te boven gaan, maar dat geeft helemaal niets. We vinden wel veel uitspraken die lijken op wat we in de Upanishaden vinden.

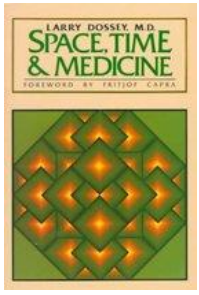

Alles is in eenheid verbonden, ook al toont het zich in veelheid. *Als een elektron schudt, trilt het universum*, is een uitspraak van Larry Dossey in *Space, Time and Medicine*. Dit om de onderlinge verbondenheid aan te tonen.

Daar is alles eigenlijk mee gezegd. De moderne kwantumfysica spreekt over zaken die de Upanishaden al heel lang geleden hebben opgeschreven. Er zijn denkers geweest, lang voor het christendom, en eerder, die wijsheden en waarheden hebben verteld waar wij nu nog verbijsterd over zijn. Er ligt in de mensheid een innerlijke wetenschap verborgen, een mysterie dat niet aan tijd gebonden is, maar dat wel wezenlijk, groot en machtig is. Weet u, wij hebben kraaien in onze tuin. Een heel grote kraai gaf ik te eten, en nu hebben we wel zes kraaien.

Ik denk aan de Upanishaden als ik die dieren zie. Ik denk aan de hoogste Werkelijkheid als ik die grote kraai zie. Die grote kraai, is hij! 'Kom maar', zeg ik dan, 'jij bent de inwonende godheid'. Hij snapt het niet, maar hij lust wel de kaas die ik hem geef.

In de *Shvetâshvatara Upanishad* (IV.4 en 5) lezen wij:

Die grote zwarte kraai is Hij, Hij is die papagaai,

Die regenwolk, die bliksemflits, Hij is het die zich toont;

De seizoenen, de machtige zeeën zijn Vormen slechts van Hem,

Zonder begin en zonder eind is Hij, de Bron van het Al.

Uit Hem die ongeboren is komt voort al wat bestaat,

Hij stort zich uit in Zijn heelal als aarde, water, vuur,

Hij wordt tot veelvoud in Zijn Bruid, de goddelijke Natuur,

En keert als Godenzoon terug in het onveranderlijk Ene-Zijn.

De cyclus van involutie naar evolutie

Dit alles gaat over de indaling in de stof. Er is ook die geweldige kracht die van indaling leidt tot het goddelijke Zijn dat leeft in mensen, dieren, planten. Hij is de grote wet, het innerlijke leven. Als je daar in de Upanishaden over gelezen hebt dan ga je anders denken. Je gaat anders naar de dingen kijken. Je denkt: Hoe kan dit nu allemaal zo gaan in de wereld, dat kan toch niet zijn? Je wordt een ander mens!

De indaling in de stof wordt ook wel een soort van stollingsproces genoemd. Als de geest steeds verder verdicht, wordt het materie. Geleidelijk aan wordt ons geestelijk wezen zo ingekapseld. Eerst in een fijnstoffelijk lichaam en dan geleidelijk in lichamen die steeds meer grofstoffelijk worden. En zo verliezen wij geleidelijk de Werkelijkheid uit het oog. Toch is het zo dat we ervan uit moeten gaan dat het ene 'DAT' het zo heeft gemaakt dat er stoffelijke wezens zouden ontstaan.

En dan begint op een gegeven moment de terugkeer naar hoger bewustzijn. Daar is een hele cyclus voor nodig, van involutie naar evolutie, voor het groeiend bewustzijn. Eerst lezen wij dat het Ene dacht: *Ik zal de werelden scheppen.*

Vervolgens dacht het ZELF: *Dit zijn de werelden die Ik heb geschapen. Nu zal ik beschermers voor deze werelden scheppen.* (*Aitareya Upanishad* I.1.3)

Deze beschermende taak behoort eerst aan de goden, daarna, in een veel later stadium, aan de mens. De gedachte die we overal in de mystiek tegenkomen is dat de mens een *dubbele opdracht* heeft. Zijn eerste opdracht is om te komen tot volle bewustwording van zijn ingeschapen, goddelijke aard, maar dat kan alleen als hij ook zijn tweede opdracht vervult, namelijk het beschermen van alle vormen van leven.

De derde taak van de mens is om terug te keren tot dat wat je werkelijk bent, de terugkeer naar het goddelijk Bewustzijn, de Allerhoogste. Er bestaat geen einde aan het leven, zegt de Upanishad. Mensen zijn bang dat erbij het sterven van het stoffelijk lichaam definitief een einde komt aan hun incarnatie, maar het is inmiddels aan de religieuze wetenschap wel duidelijk dat er geen definitief einde is. Het is natuurlijk prachtig mooi om daar te zijn, niet gebonden aan het stoffelijke.

Maar het is niet gemakkelijk om innerlijk te weten dat op involutie evolutie volgt en dat er dus sprake is van groei tot goddelijk Bewustzijn. Maar geloof je dat eigenlijk wel, dat er geen einde komt aan 'DAT'?

Heb je dan de moed om naar de Upanishaden te kijken? In de Kathaka Upanishad lezen wij over een figuur, een wezen dat het hoogste en beslissende woord heeft: de Dood. En de Dood legt uit dat hij helemaal niet dood is, dat er helemaal geen einde komt aan het bestaan, want je bent werkelijk goddelijk van aard.

Het Goddelijk licht, hoe kan daar ooit een eind aan komen? Dat kan niet. Hier ligt een bewustwordingsfase voor de mens.

Het is moeilijk om ervan overtuigd te zijn dat er alleen maar geestelijke groei is en daarna een rustpoos om vervolgens weer te groeien in de stof.

Die rustpoos heb je nodig. Als je moe bent, dan krijg je rust. Die tijd krijg je, in je hoger bewustzijn, dat is je bewustzijn van verwerking. Als je dan klaar bent, volgt er een nieuwe incarnatie, want dan is er nog wel een taak hier in de aardse wereld, zoals bijvoorbeeld beschermen, leven, werken, vertellen, goed zijn. Dat is je aardse taak: doorgaan met je aardse taak en doorgaan met je goddelijke taak.

In de Katha Upanishad (II.1.12-13) lezen we: *Het stralend Zelf, het goddelijk Licht, woont in de mens, Versluierd en verborgen in de holte van het hart, Het Zelf heerst als een stille God over heden, toekomst en verleden Het is onveranderlijk, immer gelijk, en al wat is, is Dat.* Heel veel verhalen – en uiteindelijk alle religies – vertellen dat alles doorgaat.

Dood is verwerken en dan weer doorgaan. Het is het alles door zinderend ene leven dat altijd doorgaat. Het is wel grenzeloos moeilijk om dat in praktijk met je mee te dragen en te leven.

Wij leven hier, we beschermen hier, we zijn hier, en dat is jouw mens-zijn. Dan groeit in jou het verlangen om te dienen. Het verlangen om te dienen wordt de grondslag voor alle werk. Wij zijn één met al wat leeft. Elk deeltje bestaat uit alle andere deeltjes. 'Dat kan niet', zeggen wij. 'Ja hoor, zeker wel' zegt de kwantumfysica.

Lynne McTaggart stelt dat we gaan naar een religieuze wetenschap. We gaan naar een tijd toe waarin het vast bewezen feit helemaal niet een objectieve werkelijkheid is, een gegeven dat bereikbaar is voor het rationeel denken, maar zeker is dat het goddelijk Leven in jou is.

Dat alles met elkaar verbonden is, is prachtig. Eén denkbeeldje van jou zijn alle denkbeeldjes. Jouw beschermende taak kun je nu overal vervullen.

Geestelijke groei

We hebben het eerst uitgebreid gehad over de indaling. Nu zijn we toe aan geestelijke groei, aan het Pad van bewustwording. We weten nu dat we iets wezenlijks geleerd hebben. Als de hunkering, er maar is naar het Al-Ene. We moeten boven het individuele gedoe uitkomen, dan zijn we toe aan geleidelijke bewustwording van het Al-Ene. Eén worden met het Goddelijke Bewustzijn, waar we mee begonnen zijn, dat is onze evolutionaire taak.

Moge ons denken en heel ons wezen,

Gericht zijn op het kennen van het ene

Licht, het ene Vuur,

Mogen wij Hem, het aldoordringende ene Zijn,

Kennen, één worden ermee,

Stralend Licht, stralende Zon,

En zo keert alle leven, alle bewustzijn,

Het Al, terug naar het allerhoogste universum,

Het allesdoordringende Zelf.

(Shvetâshvatara Upanishad II.2)

De kwantumfilosofie zegt precies hetzelfde. We zijn op weg naar een andere toekomst. En dat is hoopgevend.

Uit: Theosofia – februari 2011 www.theosofie.nl

Noot

1- Studenten: 'Metafysica in de geest van de theosofie' aan de Rijksuniversiteit van Leiden.

Een universele, tijdloze wijsbegeerte

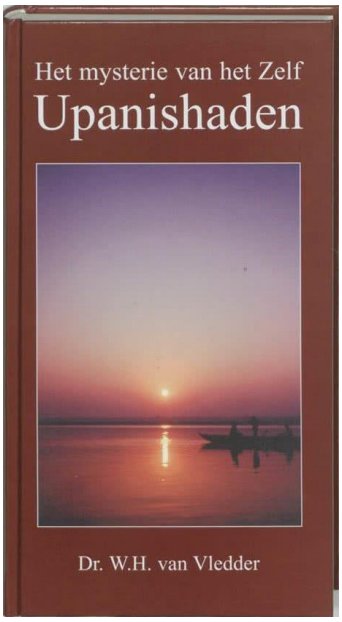

De Upanishaden vormen doorgaans het laatste deel van de Veda's; ze zijn beslist het hoogtepunt van de filosofie die in de Veda's besloten ligt. Ze zijn de grootste bijdrage die in India geleverd heeft aan de wereld van theologie en theosofie.

Als een commentator een dergelijke uitspraak doet, is onze belangstelling gewekt. Die belangstelling neemt nog toe als we lezen dat de Upanishaden eeuwenlang hun stempel hebben gedrukt op religie, filosofie en dagelijks leven van India. Meer nog, de leer van de Upanishaden leeft in alle tijden voort in mystieke stromingen over de gehele wereld.

Het is bekend dat de grote staatsman en filosoof Gandhi zich diepgaand heeft laten beïnvloeden door de geweldloosheid die spreekt uit de Upanishaden. De Duitse wijsgeer Schopenhauer voorspelt dat de Upanishaden eens 'het geloof der volkeren zullen worden'.

De mystiek van de Upanishaden is terug te vinden in de grote geschriften van de wereldgodsdiensten en heeft daarmee een verborgen maar diepgaande invloed op het religieuze denken over de gehele wereld. De culturele en spirituele erfenis van India is zo universeel, dat zij toebehoort aan de gehele wereld. Zij omvat alle aspecten van het leven van de mens, los van geografische of historische gegevens.

Zij is universeel en tijdloos en heeft betrekking op alle volkeren in alle tijden en in alle landen. Men mag zich afvragen wat de bron is waar zo'n erfenis uit is voortgekomen, een erfenis die levend is gebleven alhoewel vele eeuwen voorbijgegaan zijn sinds zij verscheen in de eerste vage schemering van de dageraad der tijden.

We mogen zonder de geringste aarzeling zeggen dat de bron van deze erfenis ligt in de Grote Upanishaden. De zieners en wijzen van het oude India onthulden fundamentele grondslagen van een eeuwige, tijdloze wijsbegeerte.

Wim van Vledder.